

Дора Габе

Унесено се вглеждах в
небесата...

Унесено се вглеждах в небесата –
безброй звезди блестяха там,
една сред тях и бледна, и самотна,
в миг светна с ярък плам.

И ти ли в нея тоя миг погледна,
о друже, от далечен край –
та погледите наши отразила
така да засияй?

КРАЙ

© Дора Габе

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11629>]